

løsende paa Kræfter, der hidtil havde savnet Udtryk for en klar Erkendelse af vor realpolitiske Stilling og de deraf flydende Opgaver. — Efter at have afvist Beskyldninger i Pressen for, at Bondepartiet tjente Interesser, som ikke taalte Dagens Lys, meddelte Taleren, at hans Gruppe vilde undlade at stemme, efter at man nu var gaaet over til paa vigtige Omraader paa diktatorisk Vis at lovgive paa Finansloven.

Oluf Pedersen (D. R.) havde haft den Forudsætning for at deltage i Samarbejdet med de Partier, der ønskede et Styre i Pagt med det danske Folks overvejende Flertal, at der skulde føres en ny Politik. »Vi har forladt — det afgørende er her sket — den partipolitiske Klassepolitik for at føre en erhvervsøkonomisk Samfundspolitik. I Stedet for at varetage de mange Særinteresser skal ingen Særinteresser varetages, men det fælles Tarv paa god gammel dansk Manér. Derved varetages ogsaa Helhedens Vel. Der er her sket et Omslag, og det er meget betydningsfuldt; det er en national dansk Form for en ny Politik.« Taleren troede fuldt og fast, at det skulde lykkes denne nye nationale Politik i nært og godt politisk Samarbejde med alle dem, som i Gerning vilde bygge op, at sikre Landets Uafhængighed og Integritet, hvorom alle vilde staa sammen med Kongen, som indadtil og udadtil havde vundet en særlig Højagtelse i denne vanskelige Tid. — De Opgaver, der meldte sig i Praksis, skulde derfor ogsaa nok blive løst. Den offentlige Økonomi maatte være sund og sparsommelig, og vi skulde naa frem til Afskaffelse af al offentlig Arbejdsløshedsunderstøttelse. »Ingen skal sulte, men der skal

---

politisk, økonomisk og moralsk, og som er i Stand til at bringe os i det rette Forhold til det nye Tyskland. — 2. Den kristne Kirke sikres, og den kristne Tro forkyndes i Kirke og Skole. — 3. Grundlaget for Landets Økonomi maa være et rentabelt Landbrug og et nøje afstemt Forhold mellem Løn og Priser. Spekulation i Folkets Arbejdsudbytte bringes til Ophør. — 4. Arbejdsmulighederne for Landbrugets Produktion og Salg sikres paa Andelsforeningernes Grundlag. — 5. Produktionen fremmes mest muligt gennem en tidssvarende Rente-, Valuta- og Skattepolitik. — 6. Arbejdsløsheden bekæmpes efter moderne Principper om Arbejdsret og Arbejdspligt. Arbejdsviljen og Selvopholdelsesdriften styrkes. — 7. Det offentlige Liv og Administrationen sikres mod Korruption og Bengnaveri. — 8. Rigets Selvstændighed underbygges og bevares.«

Opraabet var tiltraadt af 9 Medlemmer af Rigsdagen, som erklærede sig rede til at samarbejde paa det nævnte Grundlag, nemlig Frits Clausen, Aage Henriksen, Th. M. Andersen, Svend E. Johansen, Valdemar Thomsen, Jens Thomsen, Svend Nielsen, J. S. Foget og Hartel.